

Σάν βρογμένη μου φαίνεσαι κότα,  
κι' αν άκέρμη τουφέκια κρατῆς,  
τάγματά σου δέν πνέουν σάν πρώτα,  
Συνταγμαμάτων και φώτων κοιτίς.

Μας' οτήν τόση, φεσου, σουφρόλια  
τι χαράς και τι νίκης χαμπάρι,  
δτι: μας' στ' άσφαλη Δαρδανέλια  
τό κλεινό Μεσοσουλδέ σου φουντάρει.

Συμφορά!.. σέ κυττώ ποτισιμένη  
μέ φαρμάκια και τόσαις χολαίς...  
τείναι τούτα, σου λέω, και μένη;  
και σὺ νίκαις καινούριας μου λές.

Π.— Περὶ τοῦ Γκάλτς πολλοὶ 'ρωτοῦν  
κι' ἐπισταμένους συζητοῦν.  
Τι τάχα σὲ 'μαγεύτην;  
λένε' στὰ καφενεῖα...  
'στὴ Σόφια τι νὰ γύρευς,  
και τί 'στὴ Ρουμανία;

Κι' αὐτὸς ὁ Γκάλτς ἐγέγρασε,  
μάχει μισαλὲ και γνῶσι...  
πῶς κι' ἀπ' ἐδῶ δὲν πέρασε  
καμμιά γραφὴ νὰ δώσῃ;

Γειά σου, και μένη Βουλγαριά, γειά σου, και μένη Βλάχα,  
τοῦ Φὸν Δερ' ἰ κὸλτς τὰ γράμματα  
και τούτα τὰ τραγῆματα  
τι νὰ σημαίνουν τάχα;

Σχέσεις πλέκονται κρυφαίς,  
τι ταξείδια, τι γραφαίς,  
τι φρικτὰ μυστήρια.

Πλὴν ὄργῃ κι' ἡ Ρουμανία,  
και τὴν ἔπιασε μανία  
γιὰ συλλαλητήρια.

Μὰ σάν ἔλθουν, Φασουλῆ, τοῦ Μαρτίου τὰ χειλιδόνια  
τότε πιά και τῆς Βλαχίας θὰ βροντήσουν τὰ κανόνια.

Ἔως τότε δὲν ἀλλάξει  
κι' ἡ Βλαχία πολιτικὴ,  
κι' οὐδέτερα θ' ἀλλάξῃ  
μόνο μὲ ρητορικὴ.

Ἔως τότε, φιλιτάτῃ μου, κι' ὁ γνωστός μας Ἰωνέσκο,  
κι' ὁ φιλέλλην Φιλιππέσκο,  
κι' ὅλ' οἱ λήγοντες εἰς ἴσσο  
θὰ κτυποῦν ἀέρα φρέσκο.

## Ε΄

Φ.— Λένα και 'στὴν Βουλγαρία, τῆς ἀλλήθειας τὴν μητέρα,  
'πές μας, τ' ὄχι μαε' χρυσῆ,  
και βεβαίως και σὺ  
πῶς θὰ μείνης οὐδέτερκ.

Λέγε και μὴ σιωπῆς,  
'μίλησε και μὴ μᾶς σκάνης...  
μὲ ποῖν σύμμαχος θὰ πᾶς,  
και τί σκέπτεται νὰ κάνης;

Μὴ μὲ φούρια μ' ἐρωτᾶτε  
κι' ἐξηγήσεις μὴ ζῆγῆτε  
κάθε τόσο μπρὸς και πίσω.

'Ἄλλ' ἀφήστε με κομμάτι  
μ' ἄναις και μὲ ραχάτι  
νὰ σκεφθῶ και ν' ἀπαντήσω.

Τοὺς μεγάλους σας τοὺς κύκλους πανταῶς δὲν θὰ ταράξω  
και φυγὴ δὲν θὰ πειράξω,  
κι' ἂν κυττάτε νὰ χορεύω,  
κι' ἂν ἀκούτε νὰ γυροῦ  
μέσα σὲ πολέμων κρίσεις  
δωρεὰν παραχωρήσεις,  
μὰ σας λέω 'στὴν τιμὴ μου πῶς θὰ μείνω πάντα χῶρα  
οὐδέτερα σάν και τώρα.

Θέλω κι' οὐδέτερος θρῶσαι ὁ καθείς νὰ μὲ θαυμάσῃ,  
δῶστε πίστιν και σ' ἔμένα, ποῦμαι παστρικὸ κουμάσι,  
μὴ 'στὸς λόγους ἀπιστήτε τῆς Ἀγκουδας τῆς ἐντίμου...  
οὐδέτερα θ' ἀπομείνω... σὰς τὸ λέω 'στὴν τιμὴ μου.

Μᾶς ἐπεισαν οἱ λόγοι σου, μωρὴ ψευτοφυλλάδα...  
μῆτε 'στὸς Σέρβους θὰ ριχθῶ, μῆτε και 'στὴν Ἑλλάδα.  
Εἰλικρινῶς μᾶς ὁμίλεις, ἀλλὰ δὲν σὲ πιστεύω...  
λόγον τιμῆς σὰς βεβαίω πῶς δὲν ἐπιστρατεύωμαι,  
Κομητατζῆδες μοναχὰ 'στὸς γαϊτονάς μου στέλλω  
γιὰ νὰ θυμῶν καπποτε| Πάσις και Βενιζέλο.

Τέτοια φωνάζ' ἡ Βουλγαριά, ποῦναι σὲ κούραις γόνιμος,  
δμως τοὺς Σέρβους ἔσπεψε μὲ νίκη παρίωνιμος,  
και Μούσαις τραγουδοῦν παληαίς 'στὸν κάμπο, 'στὸ λα-  
πὸς ξαναμπῆκαν νικηταί μέσ' στὸ Βελιγράδι. [γκάδι,

Κι' ἔμεις ἐδῶ γιορτάζομε τῶν φίλων μας τὰ κλέη,  
κι' οἱ γαϊτόνες οἱ προσφιλεῖς  
κι' οἱ Πέρσοι τῆς Ἀνατολῆς  
ἄς ὀλακτοῦν τριγύρω μας σάν σκύλοι πειναλέοι.

Και καμπόσαις ποικιλίας,  
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῆς Κρητικῆς Ἐνότητος τὸ φύλλον συμπληρώνει  
τέσσερα χρόνια σήμερα μ' αἰσίους οἰωνούς,  
ἐφ' ᾧ κι' ὁ Γρηγορόπουλος δικαίως καμαρώνει,  
διευθυντῆς τῆς ἄξιως, πένα γερὴ και νοῦ.